

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212211628
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212211628.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Jozefa Mačaja v právnej veci žalobcu: CETELEM Slovensko, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou, Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, o zaplatenie 558,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/161/2011 - 30 zo dňa 11. októbra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, v časti lehoty na plnenie a v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 492,29 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2011 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 10 eur splatných vždy do 28. dňa toho ktorého mesiaca a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovením § 261 ods. 3 písm. d) a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 53 ods. 4 písm. k), § 517 ods. 2, § 544 ods. 1 a § 879j Občianskeho zákonníka, ako i § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z.z., keď dospel k záveru, že žaloba bola podaná prevažne dôvodne. Žalovaný nedodrжал svoje povinnosti určené zmluvou, ktorá bola platne uzavretá, tvrdenia žalobcu v žalobe po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nenamietali, preto súd žalovaných k povinnosti zaplatiť žalobcovi zvyšok nesplateného úveru vo výške 492,2998 eur (dlžné splátky a nesplatená istina) zaviazal, okrem nároku na zmluvnú pokutu. Nárok na zmluvnú pokutu si totiž žalobca uplatnil podľa ustanovenia vo všeobecných podmienkach, pričom zákon pri zmluvnej pokute vyžaduje dojednanie zmluvných strán a úprava vo všeobecných podmienkach bola žalovaným ako spotrebiteľom vnútená a prejav ich vôle na tomto dojednaní absentuje, z ktorého dôvodu v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty súd žalobu zamietol. V časti uplatneného úroku z omeškania súd uviedol, že v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené (akoukoľvek spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka) napriek tomu, že zákonnú úpravu úrokov z omeškania obsahuje aj Obchodný zákonník, pričom prekročenie zákonom stanovenej hornej hranice úrokov z omeškania v občiansko-právnych vzťahoch nie je prípustné. Preto súd priznal úrok z omeškania len vo výške limitovanej zákonom a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Podľa jeho názoru má zmluva všetky náležitosti v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. Poukázal na to, že zákon rozlišuje spotrebiteľský úver poskytnutý formou odloženej platby a spotrebiteľský úver poskytnutý formou úveru. Uviedol, že na lícovej strane zmluvy je uvedený dátum splatnosti prvej splátky, pričom súčasne na tom istom mieste je tiež uvedený počet splátok, a teda k dátumu konečnej splatnosti možno dospieť jednoduchým výpočtom. Súčasne nesúhlasil s povolením splátok.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa bolo zaplatenie 558,57 eur s prísl. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 492,29 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.3.2011 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 10 eur splatných vždy do 28. dňa toho ktorého mesiaca a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti napadnutého rozsudku v časti zamietnutia žaloby, povolenia splátok a v časti trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Uvedený odvolací dôvod je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa, obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Zmluva účastníkov je v záhlaví označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, nejedná sa preto o tzv. absolútny obchod podľa § 261 odsek 3 písm. c) Obchodného zákonníka, ktorý by sa mal podľa klasického chápania spravovať výlučne len Obchodným zákonníkom bez ohľadu na postavenie jej účastníkov, t.j. bez ohľadu či sa jedná o podnikateľa alebo nepodnikateľa, ide tu o spotrebiteľskú zmluvu. Tak ako to bolo už vyššie uvedené, svojou povahou s ohľadom na postavenie účastníkov zmluvy a jej obsah ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi veriteľom - dodávateľom - podnikateľom a dlžníkom - spotrebiteľom a preto sa na tento vzťah použijú ustanovenia spotrebiteľského práva a preto aj Občianskeho zákonníka, takto sa posudzujú aj Všeobecné úverové podmienky spoločnosti žalobcu, či nejde o neprijateľné zmluvné podmienky, a to do 31.12.2007 v zmysle eurokomformného výkladu § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka v dovtedy účinnom znení (od 01.01.2008 v zmysle § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení). Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzatvorenia zmluvy (16.12.2005) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pri skúmaní predmetnej úverovej zmluvy, no najmä Všeobecných úverových podmienok spoločnosti žalobcu, je nepochybné, že všeobecné podmienky sú nečitateľné, písané malými písmenami tak, aby sa nedal zistiť ich obsah, pritom všeobecné podmienky dodávateľa nemajú slúžiť k tomu, aby do nich neprehľadne zložitou formulovanou a malým písmom v písomnej forme boli zakomponované zmluvné podmienky, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a ktoré uniknú jeho pozornosti. Takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku a pre rozpor s dobrými mravmi.

Smernica Rady číslo 93/13 EHS z 05.04.1993 je záväzná pre Slovenskú republiku vstupom do Európskej únie dňom 01.05.2004. Táto smernica, ktorá sa zaoberá nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, preto musí byť v našom právnom poriadku dňom 01.05.2004 aplikovaná. Vnútroštátny súd má povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalú povahu sankcie obsiahnutej v zmluve o úvere uzatvorenej s poskytovateľom úveru a spotrebiteľom. Pri nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá vnútroštátnemu súdu posúdiť nekalú povahu zmluvných podmienok v zmysle článkov 3 a 4 smernice číslo 93/13.

Podľa článku 3 ods. 2 tejto smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou a ak súd zistí, že podmienka je nekalá v zmysle smernice číslo 93/13, táto podmienka nemôže byť záväzná pre spotrebiteľa za podmienok stanovených vnútroštátnym právom.

V zmysle článku 6 ods. 1 smernice číslo 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľskej zmluve, tieto nesmú byť pre spotrebiteľa záväzné a vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky. Akékoľvek podmienky, ktoré sa odchyľujú od kogentných ustanovení zákona na ochranu spotrebiteľa (t. j. aj Občiansky zákonník - §§ 52 a nasl.), sa musia považovať za odporujúce požiadavke dobrej viery a spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na škodu spotrebiteľa (článok 3 ods. 1 smernice).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Citované ustanovenie upravuje všeobecnú lehotu na plnenie (3 dni), ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Súd môže tiež povoliť plnenie v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, pričom hľadiskami pre úvahu súdu, či má odporcovi, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť odporcu, aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť navrhovateľa domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadne zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery navrhovateľa príliš ťaživé.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnym závermi súd prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Súd prvého stupňa sa vyporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu a vzhľadom na to, že tento ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti lehoty na plnenie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď prvostupňový súd správne podľa § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol i o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na ich priznanie nepodal návrh.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.